

UJ CIMBORA

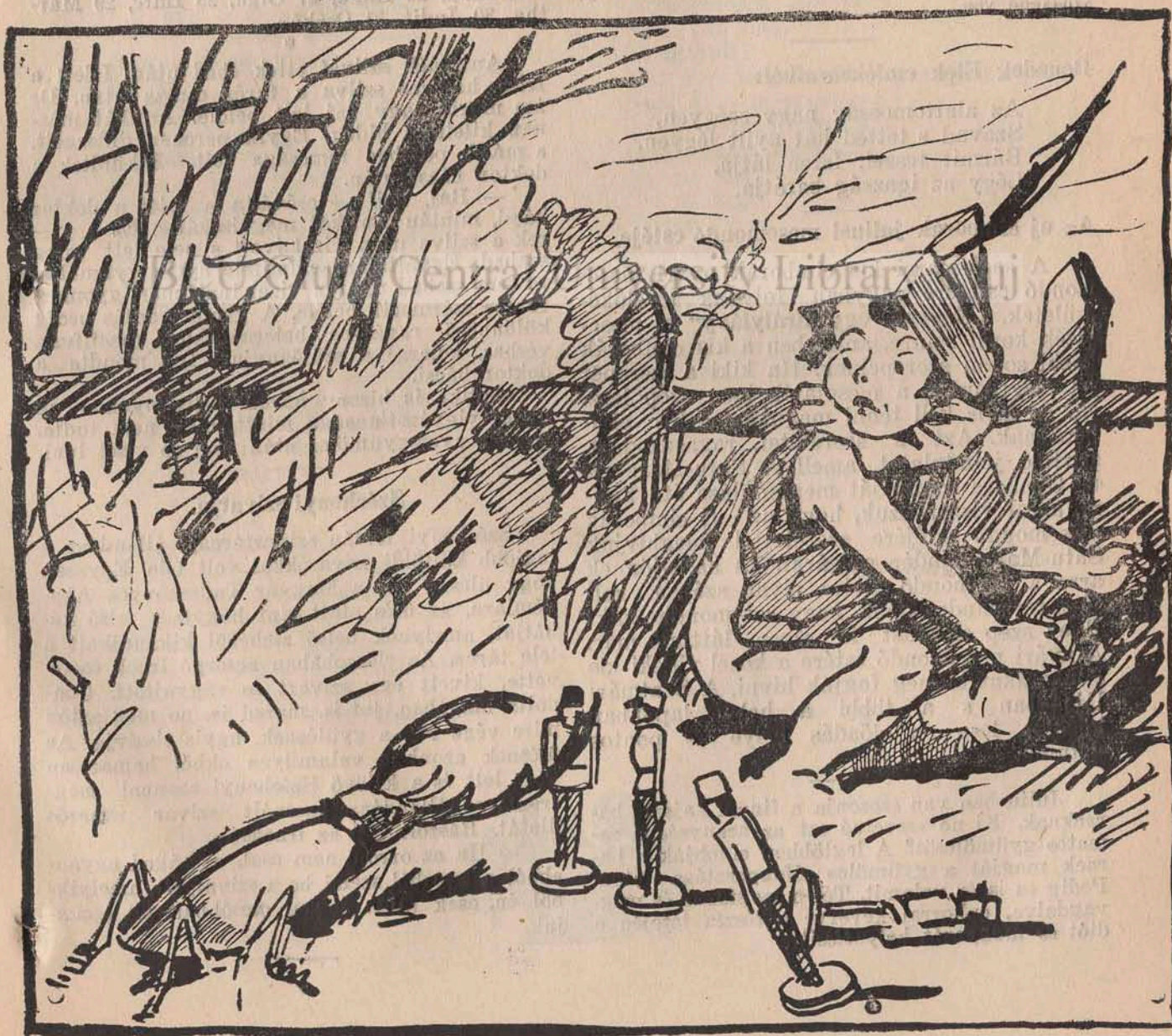
Az Új Cimbora Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

A rettenthetellen ólomkatonák

APRÓSÁGOK — TARKASÁGOK

Az új negyedévben sok kis előfizetőknek lejárt az előfizetése. A könyvelési füzeteket lassankint mindenkinek elküldjük. Ebből megláthatjátok kis cimborák, hogy ki meddig fizetett elő. Aki már megkapta a könyvelési füzetét és közben előfizetést teljesít, csak azután írja be a kilizetett összeget, miután a kiadóhivatallal már nyugtázta. Ha valami nem egyezik, azonnal meg kell írni. Az előfizetési díjakat pontosan fizetni kell, mert a lapnak minden krajcárra nagy szüksége van.

Benedek Elek emléksoraiból:

Az alattomosság nagy szégyen,
Szavad s tetted hát nyílt légyen.
Bármit teszel, Isten látja,
Légy az igazság barátja.

Az új cimborák júliusi mesemondó estéje.

A satu-marei kis cimborák nyári mesemondó estéjére nagyban folynak az előkészületek. „Egyszer egy királylány“ c. mesejáték kerül színre, amelyben a kis cimborák közül sokan szerepelnek. Ha kiki a szerepét jól megtanulja, a mesejáték igen szép lesz. No de ki is kell tenni magukért a kis cimboráknak. Azt a szeretetet, ragaszkodást, pártoló jóindulatot, amellyel Satu-Mare az új Cimborák munkáját megindulása óta kíséri, azzal viszonzozzuk, hogy az új cimborák mesemondó estéjére szeretettel meghívjuk Satu-Mare minden polgárát. És ha eljönnek arra a mesemondó estére, olyan szépen kell játszani mindenkinek, hogy azt mondhassák: Ilyen szép előadást is régen láttunk már. A nyári mesemondó estére a közel vidéki kis cimborákat is meg fogjuk hívni. A Szatmári Újságban s a többi a helyi lapokban közölve lesz az előadás helye és pontos dátuma.

Juliusban van szezonja a finom kajszin baracknak. Ki ne szeretné ezt az aranyárga zamatot gyümölcsöt? A legtöbben eldobják a barack magját a gyümölcs elfogyasztása után. Pedig ez is ér valamit. Télen megtörve és megvagdalva, cukorral keverve a tészta tetején a diót és mogyorót helyettesíti.

NÉNAPI KÖSZÖNTŐKRŐL.

Julius hónapban sem szabad megfeledkezni a névnapokról. A következő nevek viselőjét lehet szép köszöntő verssel felköszönteni: Jul. 3 Kornél, 4 Ulrik, 5 Domicia, 7 Eszter, 8 Emmy, 10 Amália, 12 János, 14 Bonaventura, 15 Henrik, 17 Elek, Arthur, 18 Kamilla, 19 Emilia, Viktor, 22 Mária, Magdolna, 23 Berta, 24 Krisztina, 26 Anna, 27 Olga, 28 Imre, 29 Mártha, 30 Judit, 31 Oszkár.

*

Antikáék szilvát ettek ebéd után. Izlett a friss, hamvas szilva a turós csusza után. De ám mégis nagy baj lett belőle. Antikát másnap kilelte a hideg. Egyik percben didergett, a másik percben forrósága volt. Elküldtek a doktor bácsi után.

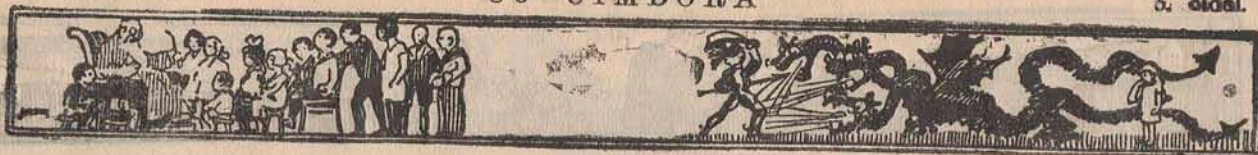
— Baj, baj! — csóválta a fejét a doktor bácsi, miután Antikát megvizsgálta. Ez a gyerek a szilva után vizet ivott s nem lett volna szabad. Egyáltalán semmiféle nyers gyümölcsre sem szabad nyáron vizet inni, mert gyomorrontás származik belőle. A gyomorrontás pedig különböző ragályos betegségeknek (hastífusz, vérhas, kolera) a szülőanyja. Így mondta a doktor bácsi.

Antika is bizony három hétig nyomta az ágyat vigyázatlansága miatt, mert nem tudta, hogy a nyersgyümölcs után nem jó vizet inni.

Széchenyi szivarja.

Széchenyi István szivartárcája állandóan a legjobb külföldi szivarokkal volt tele. Egyszer, hogy ülésre jött a Magyar Tudományos Akadémiára, az ülés alatt kint hagyta a felső kabátját, amelynek belső zsebéből kikapkodott a tele tárca. Az előszobában ácsorgó irnok észrevette, kivett egy szivart és rágyújtott. Gondolta magában, jut is, marad is, no meg aztán mire vége lesz a gyülésnek, ugys elszívja. Az ülésnek azonban valamilyen okból hamarosan vége lett és a kijövő Széchenyi azonnal megérezte az állandóan használt szivar ismerős illatát. Rászólt hát az irnokra:

— Ha az orrom nem csal, uraságod ugyanabból a gyárból szerzi be a szivarjait, amelyekből én, csak talán sokkal olcsóbban jut hozzájuk.

Arany Lacinak

Írta: Petőfi Sándor.

Laci te,
Hallod-e?
Jer, ide,
Jer, ha mondom,
Rontom-bontom,
Ulj meg itten az ölemben,
De ne moccanj, mert különben
Meg talállak csipni,
Igy ni!
Ugye fáj?
Hát ne kiabálj.
Szájadat betedd,
S nyisd ki a füledet,
Nyisd ki azt a kis kaput;
Majd meglátod, hogy mi fut
Rajta át a fejedbe...
Egy kis tarka lepke.
Tarka lepke, kis mese,
Szállj be Laci fejébe.
Volt egy ember, nagy bajuszos.
Mit csinált? elment a kuthoz.
De nem volt viz a vederbe,
Kapta magát, telemerte
És vajjon minek
Merítette meg?
Azt a vedret?
Tán a kertet
Kéne meglocsolnia?
Vagy ihatnék?... Nem biz' a.
Telt vederrel a kezében
A mezőre ballag szépen,
Ott megállt és körülnézett;
Ejnye vajjon mit szemlélhet?
Tán a fényes délibábot?
Hisz olyat már sokat látott...

Vagy a szomszéd falu tornyát?
Hisz azon meg nem sokat lát...
Vagy tán azt az embert,
Ki amott a kenderet
Aztatóba hordja?
Arra sincsen gondja,
Mire van hát?
Ebugattát!
Már csak megmondom, mivégett
Nézi át a messzeséget,
A vizet mért hozta ki?
Ürgét akart önteni.
Ni, ni, ni;
Ott az ürge,
Hü mi fürge,
Mint szalad!
Pillanat,
S odabenn van,
Benn a lyukban.
A mi emberünk se rest,
Odanyargal egyenest
A lyuk mellé
S bele önté
A veder vizet.
A szegény kis ürge
Egy darabig türte,
Hanem aztán csak kimászott.
Még az inge is átázott,
Nyakon csipték, hazavitték,
S mostan
Itt van...
Karjaimban.
Mert e fürge
Pajkos ürge
Te vagy, Laci, te bizony!

Hogyan törött el a porcellán királyfi lába?

Édes mama reggel bement az ebédlőbe, körülnézett, hogy rend van-e s ott találta a nipppek között a legszebb nippet, a porcellán királyfit eltörött lábbal. — Ki törte el, ki a hibás? Hiába kérdezte, senki sem vállalta s így rejtély maradt végig ez a szerencsétlen dolog.

De én tudom, hogy mi történt. Ha ide figyeltek, el is mesélem nektek mindjárt.

Ugy esett az eset, hogy — no, de talán előre mondjak el valamit, ami nélkül nem értitek meg ezt a szomorú históriát.

Akkortájt édesmama még nagyon szeretett zongorázni. Néha órák hosszat ült a szép madárjávorfából készült világos zongorája mellett. Játszott szép komoly zenedarabokat, vidám valcereket, majd hangulatos magyar ábrándokat, mélabus szonátákat, ropogós csárdásokat s csintalan kuplékat, amiket te is úgy szerettél hallgatni, ugyebár Magduskám? Nos, hát nemcsak te hallgattál élvezettel, de a nipppek között az a két hosszú, lebegő ruhájú leány is, akik mögött egy-egy hozzájuk képest óriási nagy fehér lilium állt tótágast, hogy mint virágtartó vegye hasznukat édes mama, — a két kis aranyozott bronz dakszli, amelyek kis aranyozott lánccal össze voltak kötve, — a két sárga agyagból gyurt ostoba képű kínai és japán nipp, az ezüsből való ujévi malac, a nagy barna cipóalaku bonboniére, amit mamának hozott egyszer Mikulás tele finom bonbonokkal, a kis kutya család, amelyeket édesapa az ő kicsi Magduskájának vett egyszer vásárfiába, a fehér porcellánból való kislány, amelyik tányérból etetett egy nyuszikát, a két kékesfehér női mellszobor, amelynek bájos leányfejei olyan mélabus tekintettel néztek le a polcra, az a két kis lány, melyek közül az egyik hamiskásan, hátraszegett fejjel mosolygott rád, a másik pedig azzal volt elfoglalva, hogy kicsi lábáról a harisnyát tépje le, a kis porcellán fiu, meg a leány, amelyek mindig egy nagyfülü kosárra támasztott karokkal álltak és merőn néztek maguk elé s a többi nipp is mind, mind, amelyek ott voltak a nagy konzultükör előtt és polcain, közel a zongorához. De most veszem észre, hogy a legfon-

tosabbat szinte elfeledtem, hiszen a porcellán királyfi is ott hallgatta az édesmama zongora játékát a többi nipp között.

Azelőtt való este is ott hallgatták a zongora elbájoló hangjait, amikor ez a végzetes baleset történt. Édesmama szokatlanul hosszasan zongorázott úgy, hogy a nipppek fejét is megzavarta. Aztán, amint eloltotta a zongora gyertyáit s kijött a hálószobába lefeküdni, sötétség s csend lett az ebédlőben. Csak az utcai villanylámpa fénye világított be homályosan és a zongora hurjai pattogtak egyet-egyet a csendben.

De ni-ni! Mi történik?

A királyfi, amelyik eddig csak akkor mozdult el a helyéből, ha letörölték róla s a polcra a port, most leszállt kistalapatáról, ledobta fölöslegessé vált méltóságát s egy ugrással a konzultükör oldalpolcán álló hófehér porcellán Vénusz-szobornál termett. Ezt észrevette az a kékruhás kislány, amelyik hátraszegett nyakkal szokott mosolyogni s leugrott azonnal a zongorához, felnyitotta az ajtót s vigesárdásba kezdett, amit ő annyiszor hallott édesmamától.

Lett erre nagy bál. Elkezdtek a királyfi és a hófehér Vénusz-szobor a ropogós csárdást és sorra következtek mind. Még a két aranyozott dakszli, a kicsi virágvázán lávó özecskek, a kutya család, a japán és kínai figurák, a kosaras fiu és leány, a nyuszikás baba is tánera perdültek. Vig csárdást jártak, fényes bált rendeztek úgy, hogy a végén még az antimon japán tálak és a hollandi virágvázák is mind kánkánt jártak.

Igy folyt ez egész éjszaka, sok, sok órán át. Ha elvégezte a hátraszegett nyaku, bájos mosolygású kis baba a zenét, a nipppek mind kiabáltak:

— Ujra! Ujra! Hogy volt?

És a hátraszegett nyaku, bájos mosolygású kis baba ismét rázendített egy szép nótára, csak hadd mulassanak nipptanai, hiszen ugyis napokon, heteken át unalmasan egyforma mozdulatlanságban töltik életüket s ennek egyéb célja nincs, csak hogy néha-néha valaki

Ki az a Mihály Dénes?

Ugye Hugicák és Ősikék szoktatok néha jó Szüleitekkel együtt moziba járni? S gyönyörködtök ugyebár a hangosfilm érdekes előadásában?

Ilyenkor bizonyára nem érdeklődtök arról, mert hát eszetekbe sem jut, hogy vajjon kinek is köszönhetitek a hangosfilm élvezetét?

Mivel ezt minden művelt gyermeknek tudnia kell, megmondom nektek, kedves kis Cimboraím. *A hangosfilm feltalálója Mihály Dénes magyar mérnök.* Ez a fiatal lángész erdélyi származású tősgyökeres magyar ember, aki néhány év óta Berlinben, Németország fővárosában él s ott ernyedetlen szorgalommal dolgozik újabb és újabb felfedezésein. Eddig már kereken háromszáz engedélyezett találmánya van.

Ezek között szerepelnek azok a korszakalkotó fölfedezései is, melyekkel a művelt világot megajándékozta.

Ő találta fel, miként lehet a hangot lefényképezni.

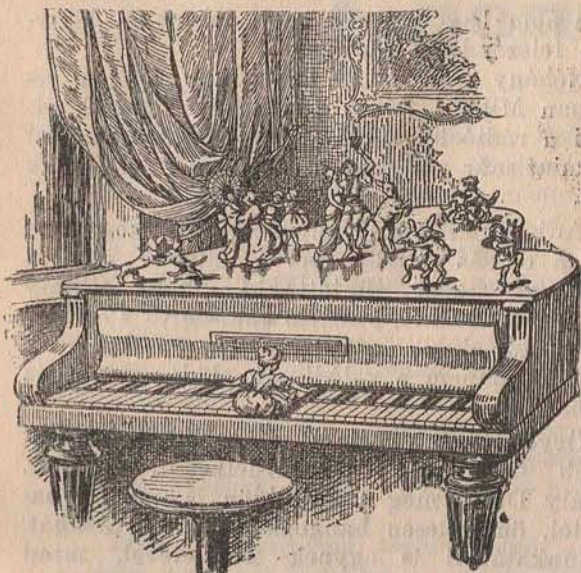
— Hát ez is lehetséges? — kérdezték.

Bizony lehetséges. Bármilyen hangot le tudnak már fényképezni. A beszédet és az énekhangot filmlemezre fényképezik le s így örökítik meg az utókor számára. Tehát ezentul nincs szükségünk drága gramofonlemezre, nincs szükségünk folytonos lemezcserelésre! A 30 méter hosszú, két végénél összeragasztott, gyűrű alakú filmszalagot, melyen negyven sor lefényképezett hang van, feltesszük a megfelelő szerelvényre s két teljes óráig egyfolytában hallgathatjuk a különböző előadásokból álló műsort. Mihály Dénes ezzel a találmányával tökéletesítette a gramofont.

Hát Hugicák és Ősikék, hallottatok valamit a távolbalátásról?

Mihály Dénesnek legcsodálatosabb és legnagyobb szerűbb találmánya a távolbalátó gépezet, más néven: *telehor*.

A telehort a telefontal a rádióval is összekapcsolhatjuk. Így aztán akármilyen távolságból tisztán megláthatjuk a beszélőt, megláthatjuk azt is, aki a világ bármelyik rádiószinpadán felolvas, énekel, zenél, táncol, vagy

A kékruhás kislány a zongorán vig csárdásba kezdett.

megnézi őket, föl-fölemeli, megdieséri vagy leszólja s aztán visszateszi a helyére. Olyan vigbált rendeztek a nippék, hogy mindenki kíváncsi lett rá, még a nap is és egyszer csak beküldötte első sugarait az ablak függönyei közt, hogy nézzék meg a napsugárkák, vajjon mi-féle nagy dáridó van ott az ebédlőben ilyen hosszú éjszakán át.

Bizony ez volt a baj. A fürgé napsugárkák olyan élénken lebegtek be a csipkefüggöny lyukaeszkáin, hogy a nippék a váratlan vendégtől megijedtek, a porcellán királyfi pedig megrémülve elkiáltotta magát:

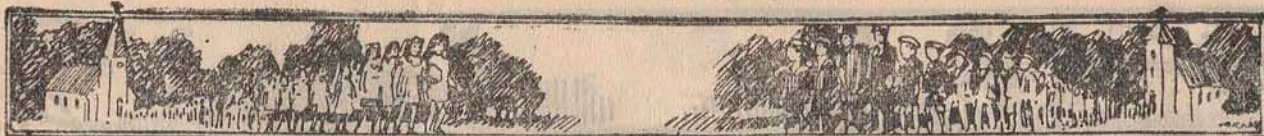
— Meneküljön, ki hová tud!

A nippék mind helyeikre ugráltak.

De ő udvariasan felsegítette a fehér porcellán Vénuszt a helyére s aztán sietve visszagrott a saját polcára. Ez a sietség volt a veszte, iSettékben elvesztette az egyensúlyt, sőtrossz helyre ugrott, elcsuszott és leesett a földre. Persze, a baj gyorsan jön. A nagy vigság szomorúsággá változott, a szép porcellán királyfinak letört az egyik lába s nem tudott a helyére visszatérni. Ott találta meg reggel édesmama a földön.

Tg. Säcuesc.

Ikafalvi Diénes Jenő.

A brazíliai kígyóvadász

(Folytatás.)

A kis nyuszi rémulten hátrál beljebb, mind beljebb az üres hengerben. A kígyó utána. Ez kell csak Peruginak. Rejtékhelyéről előugrik.

— Hehehe, öregem, hát bekaptad a csaléteket? Örvendezik elégedetten. Bár a kígyó, gyomrában a kis nyuszikával szivesebben menekülne most már kifelé, de Perugi nem azért tart valamit az eszéről, hogy a kígyót elengedje, nagy nehezen, de még a farkát is begyömöszöli a hengerbe, épp csak a kis hegye marad kinn, mert már nem fér a kis helyen. Node ez már nem is baj, mert hiszen a zsineg, amelyet a kígyó a nyuszi lábával együtt lenyeit, ugyis ott van a Perugi kezében.

(Folytatjuk)

azt a társaságot, embertömeget, szobát, házat, utcát, városrészt, vidéket, tengert stb., ahonnan a hang megindult és felénk repül a villamoság szárnyain.

Azt most nem magyarázom el, hogyan lehetséges ez? Ugysem értenétek meg kellő fizikai tudás nélkül. Elég ha annyit tudtok, hogy a távolbalátás alapja a villamosság, mely egész földünket teljesen körülburkolja, mint a levegő.

Mihály Dénes most a nyár folyamán áthajózik az Egyesült Államokba (Északamerikába), ahol egy hatalmas, gazdag gyár az ő ellenőrzése mellett tömegesen fogja készíteni és terjeszteni a sok százezer telehort, melynek da-

rabja nem lesz drága s azzal mindenki könnyen felszerelheti rádióját.

Néhány éven belül talán már minden országban Mihály Dénes készülékével fogják élvezni a rádióelőadásokat, melyeknek szereplőit — amint már említettem — egészen jól fogjuk látni.

Adjunk hálát a jó Istennek, hogy kegyelme ezzel a csodás felfedezéssel a magyar eszt és a magyar tudást tüntette ki s hogy Mihály Dénes nem öldöklő, pusztító hadiszerek s emberirtó gázok előállításával akarja szolgálni a kulturát, hanem a valódi művelődésnek békés eszközeivel.

Örvendünk, hogy a világ egyik legnagyobb felfedezője testestül-lelkestül a miénk. Mihály Dénes még a külföldön is, távol a hazájától, önérzetesen hangoztatja magyarságát. Főmunkatársai is, egynek kivételével, mind magyarok.

Teleky Dezső.

GÁL LAJOSNÉ MEGFIGYELÉSEIBŐL

A tyukot általában kevés eszű állatnak tartják, pedig neki is van esze a maga kis világa számára. S hogy gondolkozik, azt igazolja az alábbi eset:

A tyukházban véletlenül el volt zárva az a kis nyílás, ahol a tojó-tyukok bejárhattak a belső részbe, ahol a tojófészkek vannak. Már egész csapat gyült össze és úgy látszik, tanakodtak, hogy mitevők legyenek? Mire egy tyuk felszaladt a tornácra, felugrott az ablak alatt álló asztalra s ott éktelnül lár-mázni kezdett. Amint hugom kiment, azonnal leugrott és szaladt előtte lefelé a tyukházba. Testvérem követte, hogy lássa mit akar és amint elvette a nyílást elzáró deszkát, azonnal nagy örömmel bevonult a tojó csapat. S hogy ez az eset nemcsak pusztán véletlen volt, bizonyítja, hogy egy más alkalommal is hasonló módon megismétlődött.

Ugy megegyen, meg nem áll, földön fekszik, fel nem áll. Ágazik, bogozik s még sem leveledzik. Mi az?

A gonosz kísértő

A HISZÉKENY LILIKE.

Lilikéék nem messze laktak Palkóéktól. Csak a harmadik szomszédban. A gonosz kísértőnek tehát nem kellett messze menni, hogy egy másik gyermeket találjon.

Lilike szintén iskolás leányka volt. A mamája aznap látogatóba ment s mielőtt hazulról eltávozott volna, meghagyta Lilikének, hogy csak tanuljon szorgalmasan. Aztán, ha a vizsga jól sikerül és jó bizonyítványt hoz haza, akkor ajándékképpén elviszik a vakációban Szovátára nyaralni. Ez volt Lilikének minden álma: meglátni és megismerni azt a gyönyörű erdős, hegyes vidéket. Ezért tehát el is határozta, hogy tanulni fog.

Eppen a földrajznál tartott, mikor a gonosz kísértő napsugár képében az ablak alatt megjelent s bekukkantott az ablakon.

Lilike ott ült az asztal mellett. Előtte földrajz könyv kinyitva és a térkép. Milyen bányák és nevezetes fürdőhelyek vannak Erdélyben? — ez volt a leckéje Lilikének.

Lilike tanulta: Nevezetes bányahelyek: Lupeni, Petrosani, Egeres kőszéntelepeiről, Pustakalán, Kudzsir vasércéről, Parajd sóbányáról, Szárhegy márványbányájáról, Brád, Baia-Mare aranyáról. Itt megállt, egy jó hosszú lélekzetet vett, aztán folytatta tovább. A fürdőhelyek közül legnevezetesebbek: Szováta, Herkules, Mehádia, Tusnád, Málnás, Kovászna, Vizakna, Désakna, Marosujvár, Bixád, Kolozs, Rónaszék, Aknasugatag, Szamosfalva stb.

A gonosz kísértő az ablak alatt így beszélgetett magában:

— Hm! hm! Nagyon szorgalmasnak látszik! De adja ez még majd lejjebb is. Lássuk csak!

S ezzel beküldött néhány játékos napsugárszálat a szobába s azok inceskedni kezdtek Lilikével. Hol itt, hol ott villantak meg pajkos kedvvel, egyszer a Lilike haján, másszor a szemén, aztán a kezefején. Addig-addig míg Lilike is észrevette őket.

Nini a pajzánkedvű napsugarak! S nézte a kezefején ide-oda imbolygó sugárszálat. Egyszerre elsóhajtotta magát:

— Milyen jó nektek kicsi napsugárszálak! Nektek nem kell tudni, hogy milyen bányák és fürdőhelyek vannak Erdélyben. De bezzeg nekem holnap felelni kell belőle. S ha nem tudom és szekundát kapok, a nyáron nem láthatom meg Szovátát, sem a gyönyörű Szent Anna tavát.

S újra sóhajtott egy nagyot.

A gonosz kísértőnek épen csak ez kellett. Egy-kettőre bent termett s láthatatlan ruhájában odaállt Lilike mellé s megkezdte a csábítgatást.

— Óh te szegény kisleány, mennyire sajnálalak, hogy itt gyötöröd magad ezekkel az ostoba bányákkal, meg fürdőhelyekkel. Hagyd a tanulnivalót. Nézd milyen szép künn minden. Az orgonabokrok messze illatoznak s a gyöngyvirágok kicsi csöngettyűikkel egyre csak csöngetnek csalogatón a szellőnek s a napsugárnak. S nem hallod a csalogány csábos énekét künn? Jöjj velem, néhányszor végigfutsz az udvaron. Meghallgatod a csalogány bűbájos dalát, meg nézed az árvácskákat, orgonákat s aztán visszajössz és tanulsz tovább. Senki sem tudja meg, hogy egy-két percre abbahagytad a tanulást.

— De én meg akarom ám tanulni a leckémet, hogy a nyáron elmehessek Szovátára — erősködött magán Lilike.

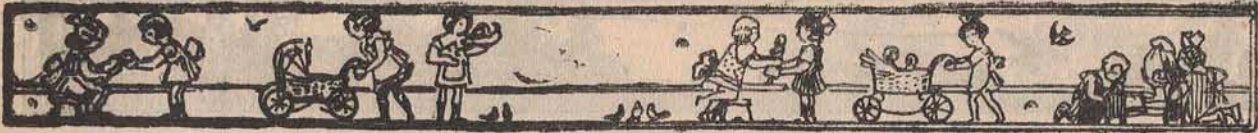
A gonosz kísértő erre is tudott választ adni:

— Persze, hogy megtanulod. Csak egy kicsit kijössz az udvarra. Egy kicsit játszadozol, aztán visszajössz ismét s folytatod a nevezetes bányahelyeket, ahol elhagytad.

Lilike nem is vette észre, hogy a gonosz kísértő már kézen is fogta és vezeti kifelé.

— Óh csak egy kicsit nézek ki az udvarra, igazán csak egy kicsit, aztán visszajövök. — Így mentegette magát Lilike.

No hiszen mentegethette, már benne volt a gonosz kísértő hatalmában. Egyszer mint sas-madár keringett előtte a levegőben, aztán a tarka pille köntösét kérte kölcsön és abba legyeskedett Lilike előtt. Egyszerre drótostót

állt meg az ajtóban s bekiáltott az udvarra:

— Drótoztassanak asszonyok! Fazekat, törött lábast drótozni! Szíp kisasszonyka nem drótozni valamit? Lilike nem gondolt semmire, odament és szóbaállt a drótoossal. S addig-addig beszélgetett vele, hogy el is felejtette a tanulást. Futkosott, lapdázott, játszadozott a Bodri kutyával, egészen este volt, mikor eszébe jutott a tanulás.

— Jézus! A lecke! Mi lesz a holnapi leckével? S azt hinnétek a gonosz kísértő ott-hagyta volna azt a szegény gyereket? Szó sincs róla! A nyomában volt mindenütt. Mert, akit egyszer a karmai közé kerít, azt nehezen engedi ki még egyszer. Ujabb és újabb bajokba sodorja.

Este azt sugta Lilikének a fülébe:

— Majd megtanulod reggel azt a leckét!

Persze reggel későn ébredt Lilike. (Ez már így szokott lenni.) Éppen csak hogy elért az iskolába.

Az iskolában olyan buta volt, mint egy kis csacsi. Hiába kérdezték tőle az erdélyi bányákat, meg a híres fürdőhelyeket, nem tudott semmit, csak bámészkodott a tanító nénire. Egész természetes, hogy szekundát kapott.

* * *

A gonosz kísértő pedig gunyosan kacagott az eseten:

— Hahaha! Ezt a gyermeket is jól berántottam! Ez sem megy az idén nyaralni Szovátára!

— Mondhatom ostoba libácska, de nekem éppen ilyen hiszékeny gyermekek kellenek. Ezeket könnyű megtanítani hazudni, meg lopni is. Ilyenekből lesznek aztán az akasztófavirágok. Hahaha! Igazán nagyszerűen sikerült! — kacagott újra a gonosz kísértő gunyosan és bántóan . . .

Igy hallgassatok gyerekek a gonosz kísértő csábító szavára, a végén még kigunyalja és kicsufszagolja a hiszékenységéteket.

László Marcella.

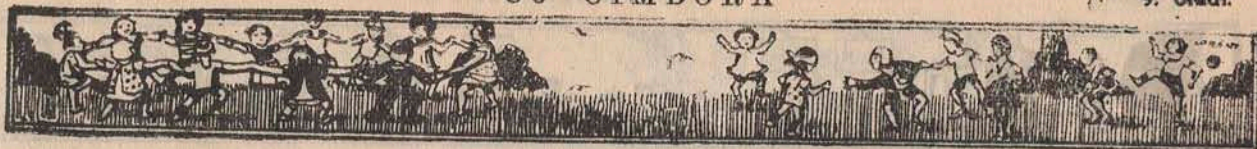
Bizonyítvány	
Szorgalmas Pál	
.....	10
.....	10
.....	10
.....	10
.....	10
.....	10
.....	10

Szorgalmas Pali még az iskolai év kezdetén megfogadta, hogy az idén tiszta tízes bizonyítványt fog édes anyjának hazavinni.

No nem szólunk semmit, csak ide kitesszük nektek Szorgalmas Pali bizonyítványát, hogy lássátok, vajjon megtartotta-e amit fogadott?

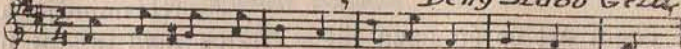
Nagy bánata van a kis Katának,
Baja történt a hajás babánk!
Lefekteti az ágyba Katóka,
Doktor bácsi jön látogatóba.
Megvizsgálja Cili babát gonddal,
Orvosságot ír neki azonnal.
Katókát megvigasztalja szépen,
Egészséges lesz Cili a héten,
Csak pontosan viselje a gondját,
Orvossággal gyógyítsa a gyomrát.
Szót fogadott kis Katóka szépen
Meg is gyógyult babája a héten.

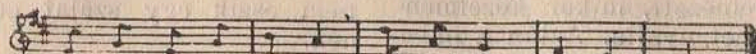
Hedvig néni.

A „NÓTÁS ZSUZSKA” DALAI.

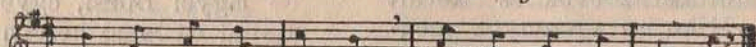
NÉPDAL LÁSZLÓ MARCELLA SZÖVEGÉRE SZERZETE: Delly Slobó Géza

1.
Nem a-nyától lettél, Rózsafán termet-tél.

Piros pünkösdi napján Hajnalban szület-tél

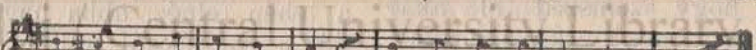
NÉPDAL

2.
A pünkös-di rózsá Kí-haj-lott az út-ra.

Jer kí ró-zsam, jer kí, Szakasszeget ró-la.

SZÖVEGE LÁSZLÓ MARCELLÁTÓL.

3.
Kis kertemben vi-o-la, Babonás az il-la-la.

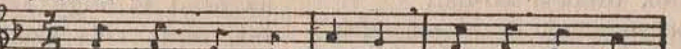

Be-leszáll a szí-ve-m-be Só-haj-tás lesz be-lő-le.

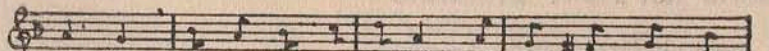
SZÓV. L. M.

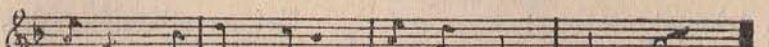
4.
1.2 Meg-e-rett a bú-za, Hajlik a ka-lá-sza,

1. Barna legény erős karja Hul-ló rendbe vágja.
2. Szőke kislány kö-tő-ge-tu A ké-vét u-tá-na.

SZÓV. L. M.

3.
Az er-dő-ben jártam, Gyöngyvirágot

lát-tam; Össze-szedtem kötőmbé, Kö-szo-ro lesz

be-lő-le, Pünkösdi másodnap jani

ARANYOS SUGÁR INT...

Aranyos sugár int,
Elhagyom az ágyat,
Ébredő madárral,
Harmatos virággal
Jó Atyám, imádlak.

Óh, míg a nap ragyog,
Örüljek, nevessek,
Ég és föld Urának,
Apámnak, Anyámnak
Örömet szerezzek.

Peres Sándor.

A HÜSEG.

(Folytatás.)

Mire a háboru véget ért és én haza jöttem, a tehen szépen megnőtt. Amint beléptem istállójába, felnézett, mikor közelmentem hozzá, a kezemet nyalta. Aztán a háboru utáni időkben egy csapat vörös jött és hiába ellenkeztünk, mégis elhajtották. Nagyon sajnáltuk, az anyjuk még meg is siratta. De csodálatos, a tehen 3 nap múlva haza jött, aminek nagyon megörültünk.

Aztán teltek-múltak az évek és került hozzá még kettő. Mikor a viszonyok megromlottak, elhatároztuk, hogy egyet eladunk, hiszen a másik kettő úgy is elég tejet ad. Mivel ez volt a legöregebb, erre esett a választás. Meghirdettük s nemsokára jött is a szomszéd, oszt aszongyja:

— Hallottam, hogy szomszéd el akar adni egy tehenet, oszt annak erányába akar nek érdeklődni.

— Ha hallotta, jól hallotta, mondok a szomszédnak, kell az adóba a piz.

— Hát mennyiért adja szomszéd?

— 120 Pengőért — mondok.

— Sok lesz az, elég lesz 100 is.

— Annyiért nem adhatom.

— Mondjuk 115-ért.

— Még az is sok, adok 105-öt.

— No engedek még 5-öt, legyen 110.

— Én nem adok többet 105-nél!

— Hátha kend nem ad, majd ad más.

Nézze már jönnek is Nagy Bálinték!

— No megveszem hát 110-ér is. Itt a kezem!

Pardáztunk, oszt kiáltok az asszonynak:

— Eladtam a tehenet asszony!

— Mennyiért? — kérdi.

— 110-ért, mondok.

— Hát vót lelke kendnek elvesztegetni azt a szép állatot?

— Nem értel te ehhez, a te dógod, hogy fejjed, oszt hallgass.

Szóval elhajtották a tehenet, a lányom nagyon riitt, hogy minek adtuk el, a tehen meg keservesen bőgött.

Eltelt 12 nap, jön át a szomszéd nagy

dühvel, oszt kiabál, hogy aszongyja:

— Micsoda rongy, tehenet adott el kend nekem, nem ad az egy csepp tejet se!

— Ne mondja mán, hisz 10 litert ad az. Biztos nem adnak neki eleget enni.

— Hiába adunk a legjobb fajta szénából, nem eszik egy szálát se. Beteg az a tehen.

Erre szólok a lányomnak:

— Erigy mán át Julcsa. Nézd meg mi baja van.

Átmegy Julcsa, oda megy a tehenhez, enni ad neki, megsimogatja, biztatni kezdi:

— Egyél Bözsi, egyél, mért nem eszel?

Látod itt is jó helyen vagy.

A tehen azonnal hozzá fogott s jóízűen ropogtatta a szénát, Julcsa aztán megfejte s mondta a gazdának:

— Látja bátyám, ad ez tejet bőven.

Amint elvégezte a fejést és kifele indult, a tehen felnéz, abba hagyja az evést, elbődül s valósággal hullani kezdenek a könyvei. Julcsa is visszafordult, odaszaladt hozzá, ráborult a nyakára s elkezdett simni ő is.

Mi meg vártuk, vártuk, aztán utánna mentünk s látjuk, hogy ri. Én is elérékenyedtem, hát még az anyjuk! Erre visszavittem a tehenet.

Eddig tartott a bácsi elbeszélése. Ekkor megnéztem az órámat és láttam, hogy a vonatom nemsokára indul. Elbucsztam tőlük, felültem a vonatra és elgondolkoztam, hogy az állat is hogy tudja viszonzni a szeretetet, amit vele szemben tanusítottak és milyen hűséges tud lenni a gazdájához.

Debreczeni Ferenc

IV. el. o. t.

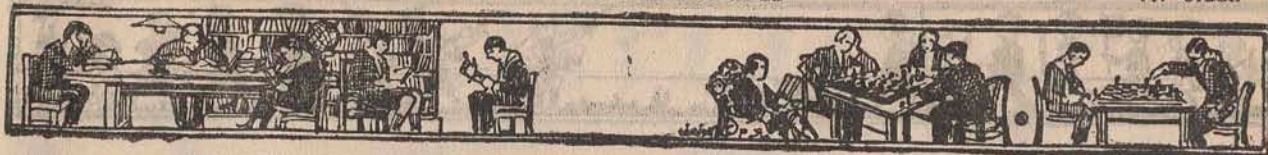
* * *

Ezt az elbeszélést kis cimboránk a Ref. Lorántffy Nőegylet által május 27-én rendezett gyermekelőadásra írta és ott is olvasta fel saját maga:

ELŐZÉKENY KOLDUS.

— Itt van jó ember ez a nadrág. Csak ki kell mosni és egy kis stoppolni való is van rajta . . .

— Nem baj kérem, majd megvárom . . .

SZERKESZTŐI ÜZENET

T. Csapó Margitka, Sft-Gheorghé. Nagyon örültem levélküldnie kicsi Margitka. Most irtál először, de remélem ezután gyakran fogunk tőled levelet kapni. A rejtvényfejtők örülnek minden újabb belépő és jelentkező kis rejtvényfejtőnek. — **Weiss Bandika III. el. ot. Satu-Mare.** A 18-as szám megfejtéseit nagy gondnal és ügyességgel készítetted el kis cimborá. A három körnél azonban egy kis eltérés van. No, de ez nem olyan nagy baj, a legközelebbi rejtvényt majd sikeresebben fejtéd meg. — **Héjja Acika, Belani.** Oh be kedvesen irtál Acika, kétszer is elolvastam a leveledet. Hogyne olvastam volna el, hiszen kicsi szívedet éreztem minden sorában. Ha minden kis cimboránk úgy írna és úgy gondolkodna, mint te, mennyivel kevesebb gondja, kevesebb baja lenne a szerkesztő néninek! Édes jóanyádát ismeretlenül is üdvözöltem. — **Grünfeld Ferike, Satu-Mare.** Jól dolgoztál Ferike, az új keresztrejtvény közlésre is került majd. De máskor fintával írj, mert a ceruzairás szemrontó. Hol főtőd a nyarat?

Székely Irma, Lilacul de munte. A kérdezett lap még nem jelent meg. Utóbb küldött leveled nem kaptam meg úgy, hogy nem is tudom mi is van szó. Ha jössz haza, feltétlenül nézz be hozzánk. — **Petrovay Gabriella, Bucuresli.** Hogy telnek a napok Bucuresztiben? Meddig maradtok? Kíváncsian várom leveled. — **Katona Jenő, Petrau.** Megérkezett-e a vizsgai rajzfűzef? A küldött verset is elolvastam. A nyáron bizonyára lesz ideje még néhány szép darabot írni. Szíves üdvözlöt. — **Use Eho, Timisoara.** Az „Use eho” eszperantó nyelvű újságot megkapjuk. Jólesik az érdeklődés, amellyel az eszperantisták az Uj Cimborá munkáját kísérik. A szerkesztőség tagjainak hasonlóan mi is üdvözlötünket küldjük. — **Szenpétery Bálint, Mercurea Ciuc.** A megjelölt címre elküldtük a mutatószámokat. Reméljük, hogy a leendő kis cimborá meg is szereli majd. Örömmel vennénk, ha a toborzónkon részt venne továbbra is és beküldene még néhány biztos címet. Szíves üdvözlötünk. — **Br. Mannsberg Margit, Cluj.** A küldött előfizetés megérkezett, nyugtázni fogjuk. Szíves üdvözlötünk. — **Dr. Váry Albert, Cluj.** A firtánusi elemi iskolára történt előfizetésért köszönetünket küldjük. Bár lenne követendő példa sokak előtt, akiknek anyagi körülményei megengednék, hogy az iránt az iskola iránt, amelyben első alapismereteiket szereztek, hálájukat lerónák, ha egyébbel nem, azzal, hogy az illető iskolának megrendelik az Uj Cimborát. — **Pillich Dezsóné, Cluj.** A Clujon főtött néhány napra csak kellemesen gondolhatok vissza. A szeretetteljes szíves vendéglátásért köszönetem küldöm. — **Fáy Arpádka, Ciocai.** A 15-ik szám rejtvénymegfejtéseit

megkaptuk. Jó rejtvényfejtőnk vagy Arpádka, de főleg szorgalmas rejtvényfejtő. A nyáron nemcsak rejtvényt, de hosszú levelet is kapunk majd tőled, ugyebár? — **László Bözsike, Mercurea Ciuc.** Azt ígérted, hogy szorgalmas rejtvényfejtő leszel. Be is tartod a szavad. A 16-os és 17-es szám rejtvényfejtései idejében beérkeztek. A nyári toborzásban te is részt veszel, ugye Bözsike? Az új rejtvények jők. — **Imreh Sándor és Bandi, Brasov.** A régebbi keresztrejtvényben valami hiba van úgy, hogy az nem közölhető. Próbáljátok újat szerkeszteni helyette. Az új betű és szórejtvények jők, idővel sorra kerülnek. — **Hutira Margitka, Satu-Mare.** Nem irtad oda a neved után, hogy melyik iskolába s hanyadik osztályba jársz, pedig ezt mindig oda kell írni. Megfejtésed gondos és pontos munkáról tanuskodik. Biztosra veszem, hogy jó rejtvényfejtőnk leszel. Lőjj majd be a szerkesztőségbe, hogy szemtől-szemben is láthassunk. — **Bálint István, Cernálu.** Egyzserre két leveledet is kaptuk, kis cimborá. Szép, rendezes írásodért dicséretei érdemelsz. Megfejtésed jó, be is kerül a döntőbe.

Bélyeggyűjtés

A második sorozat jubileumi hamis bélyegei nincsenek is lebélyegezve. Használatlanul árusítják. A színezésben levő különbség a valódi és hamis bélyeg közt egész jól felismerhető.

Bizony nagyon jó lenne, ha bélyeggyűjtő kis cimboráink egymást ismernék, az egy városban lakók időnként összejönnének bélyegcserére. Egymást felvilágosítanák, s így kevésbé lennének kitéve annak, hogy hamisbélyegekkel becsapják őket. A vakáció kiváltképpen alkalmas a bélyeggyűjtésre, mert kerül bőven idő a bélyeggel való foglalkozásra, csereberére.

*

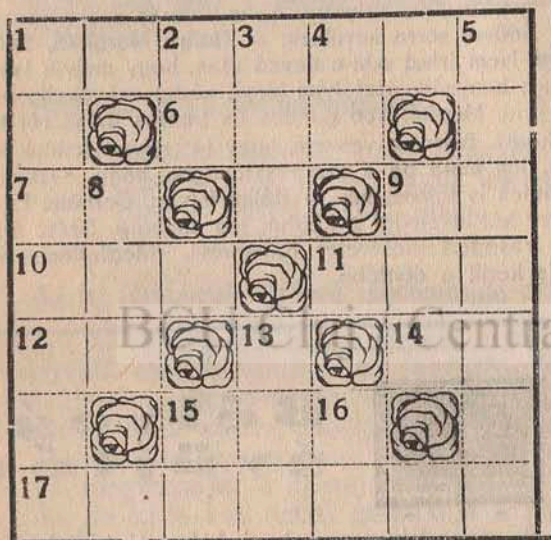
Satu-Marei bélyeggyűjtő kis cimboráinknak üzenjük, hogy szombaton délutánonként bélyegcseredélutánokat tartunk az Uj Cimborá szerkesztőségében délután 4-6-ig. Kiki elhozhatja a csereanyagját cserevégett.

FEJTÖRŐ

KERESZTREJTVÉNY.

Beküldte: Rosinger Pál III. g. o. i. Cinta.

Vízszintes sork: 1. Világhírű vizesés, 6. csüng más szóval, 7. sir más szóval, 9. határozó, 10. örök férfi név, 11. előkelő, 12. mutató szócska, 14. kertész csinálja (ékezethibával), 15. Nem egész, 17. nagy sivatag. — Függőleges sorok: 1. Déli gyümölcs, 3. rangjelző szócska, 3. régi nép, 4. G-vel a végén öreg, 5. cirkuszban végez mutatványokat, 8. leánynév, 9. árunak van, 13. hasznos kis állatka, 15. lüzelő. 16. fordítva: rangjelző szócska,

KI TALÁLJA KI?

1. Az alföldön általában mikor kezdődik az aratás?
2. Melyek az ehető gombák?
3. Ki találta fel a puskaport?
4. Kikkel harcolt Szent László? És hol temették el? Ki követte őt az uralkodásban?
5. Hol laktak a dákok? S ki volt a leghíresebb királyuk?

KERTÉSZKEDÉS.

A nefelejtsmagvakat nemcsak szabadba lehet vetni, de, akinek kertje, udvara nincs, az vetheti nagyobbacska cserépbe, vagy csinos ládikába is. Julius elején szokták vetni a nefelejtset.

De ám lassankint érnek majd az elvirágozott virágok magvai. Ezeket szorgalmasan szedjétek és a napon vigyázva szárítsátok. Éretlenül nem szabad leszedni semmi magot, mert az nem kel ki.

Julius végén megjelennek a piacon az első őszi rózsák. Ezek aztán egész késő őszi valóságos szinpompába öltöztetik a virágos kertet. No közületek van e soknak őszi rózsája?

KIADÓHIVATAL POSTÁJA.

Németh Gyuszi Loco 50, Dvorzsák Annuska és Lajoska Loco 50, Moskovits László Loco 30, Friedmann Gyurka Loco 30, Winter Kató Sighisoara 100, Soós János Brasov 50, Huber Mária Odorheiu 50, Weisz Bandi Loco 100, Lébi Gyurka és Pali Loco 50, Kövér Olga és Ida Mihai Viteazul 100, Nagy Vali Loco 17, Reiter Ági Loco 50, Tóth Zoltán Halmeu 43, Lórencz Pál Loco 50, Csóthy Ilonka Loco 50, Nagy Gabica Loco 30.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 L. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek. — Magyarországi előfizetőink kéretnek, hogy hátralékos díjaikat Fereny Pál gyógyszerész Hosszupályi, Bihar megye címre juttassák el.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETE